

תת"ע 1975/04/20 - כהן דוד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1975-04-20 מדינת ישראל נ' כהן דוד
תיק חיצוני: 90119276484

מספר בקשה: 4

כבוד השופטת עידית פלד	בפני
כהן דוד	מבקש
	נגד
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה	משיבה
	<u>החלטה</u>

עסקינן בבקשה מיום 22.4.21 לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.1.21.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש עצמו (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, על פי נט המשפט, ב"כ המבקש צפה בפסק הדין עוד ביום 4.1.21; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-3 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה. יתרה מכך, הנאשם אף לא הפקיד רישיונו כפי האמור בגזר הדין.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - מועד הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו נקבע בנוכחותו של ב"כ המבקש; אלא שלטענת ב"כ המבקש, ביום הדיון הוא לא חש בטוב, עקב מחלה ממנה הוא סובל, והיה מרותק למיטה, ואפילו לא הצליח להגיש בקשת דחייה בתיק.

עם כל ההבנה לנסיבותיו של ב"כ המבקש, אין בטענה זו כדי להצדיק את אי ההתייצבות של המבקש עצמו לדיון; וגם אם המחדל של אי-ההתייצבות לדיון נעוץ במחלתו של עורך הדין, לא נטען ולא הוסברה המניעה של המבקש עצמו,

עמוד 1

אשר אף הוא לא התייצב לדיון, ובמיוחד שעה שמדובר היה בדיון שהיה קבוע לשמיעת ראיות, והנאשם הוזר בחובת התייצבותו אחרת רשאי בית המשפט לדונו שלא בפניו.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

אי התייצבות, רואים אותה כהודייה בעובדות כתב האישום על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי; ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר אף לאחר שהמבקש כפר באופן מפורש בביצוע העבירה. ראו רע"פ 400/20 **אולגה בלכר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.04.2020); רע"פ 5513/11 **ראובן המבורגר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.08.2011); ועפ"ת (מחוזי ת"א) 41384-05-14 **שמחה אברהם אשלג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.06.2014).

יתרה מכך, חרף טענות שונות באשר לראיות, לא הובאו בפני דו"ח השוטר ונסיבות האירוע לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש (70 ימי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר. נפסק, כי פסילת רישיון נהיגה בפועל בגין עבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה, כאשר מדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות רבות, אינה חורגת ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו רע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.11.2020); רע"פ 863/19 **אברהם נסים זגורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.02.2019); רע"פ 2575/17 **רון גייאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.09.2017); עפ"ת (מחוזי חי') 43160-04-12 **יוסף פנדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.07.2012); ועפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018)). וכך בענייננו, נוכח נסיבות ביצוע העבירה (בנהיגה ברכב משא סגור בכביש 4), כאשר לחובתו של הנאשם 131 הרשעות קודמות, לרבות 12 הרשעות בגין שימוש בטלפון במהלך 10 השנים האחרונות, אין בעונש שנגזר כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, בהעדר הצדדים.